

JACK MEGGITT-PHILLIPS

CANAVAR

ve
BETHANY

CANAVARIN SAVAŞI

Resimleyen
Isabelle Follath

X-
LIB
RIS

Çeviren
Güneş Çığay

CANAVAR ve BETHANY

CANAVARIN SAVAŞI

Exlibris, kitap kapağının içinde veya ilk sayfalarda yer alan bir resimdir. Kitabın sahibini tanıtan, kitapla sahibi arasında bağ kuran bir tasarım ürünüdür. Kitap, exlibris'in üzerinde adı yazan okura, okur da artık o kitaba aittir. Ödünç alan kişi, okur okumaz kitabı sahibine geri vermelidir. İlk kullanımı Antik Mısır'a kadar uzanan bu kitap damgalarıyla, genç kitapseverler kendi benzersiz dünyalarını sayfaların arasına taşıyabilirler.

Sevgili kız kardeşim Kitty ve onun canavar ayısı Rufus için...
Kimin bu ithafı daha çok hak ettiğine karar vermek için yarışabilirsiniz.
J. M. P.

Nani ve Fefe için...
I. F.

Canavar ve Bethany Canavarın Savaşı

Özgün adı: The Beast and the Bethany - Battle of the Beast

Yazan: © Jack Meggitt-Phillips 2022

Resimleyen: © Isabelle Follath 2022

İlk kez İngilizce olarak The Beast and the Bethany - Battle of the Beast adıyla 2022 yılında Egmont Books UK Limited, 2 Minster Court, London, EC3R 7BB tarafından yayımlanmıştır.

Türkçe yayım hakları Nurcihan Kesim Ajans'ı aracılığıyla alınmıştır.

Türkiye yayım hakları: © 2023 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Adres: 19 Mayıs Cad. Golden Plaza No: 3 Kat: 10 Şişli 34360 İstanbul

Tel: (0212) 373 77 00

Her 2.000 adet, bir baskı olarak kabul edilmektedir.

Xlibris Doğan Yayınları'nın alt markasıdır.

1. Baskı: İstanbul, 2023

ISBN: 978-625-6534-30-8

Sertifika no: 44919

Çeviri: Güneş Çıgay

Yayına hazırlayan: Keriman Güldiken

Kapak ve grafik uygulama: Havva Alp

Basım yeri: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kâğıt San. Tic. Ltd. Şti.

Adres: 15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/C Güneşli-Bağcılar/İstanbul

Tel: (0212) 515 49 47 **Sertifika no:** 45464

 (0212) 373 77 44

 satis@doganyayinlari.com.tr

 xlibris.kitap

 xlibris_kitap

www.dogancocuk.com.tr

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, önceden yazılı izin alınmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla, elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

JACK MEGGITT-PHILLIPS

CANAVAR

ve
BETHANY

CANAVARIN SAVAŞI

Yazan: Jack Meggitt-Phillips

Resimleyen: Isabelle Follath

Çeviren: Güneş Çığay

Tüylü Ziyafet

Wintlora'dan geriye kalan tek şey ormandı ve artık orman da yok olup gitmek üzereydi.

Ağaçların, kadim ve cezbedici bir sihri olduğu söylenirdi: Yaraları silip yok edebilen yaprakları, bütün bir aileyi bir hafta doyurabilecek besleyici meyveleri, ne kadar uygunsuz bir yerde veya rahatsız edici olursa olsun her türlü kaşıntıyı giderebilen kabukları olduğu... Sonuç olarak orman, güzel şeyleri önce sahiplenip sonra parçalara ayırarak yok eden insanların istenmeyen ilgisini çekmişti.

Orman küçüldükçe ve ganimet avcıları daha açgözlü hâle

EVINE HOŞ GELDİN
CLAUDETTE

geldikçe, hayvanların çoğu yuvalarını terk edip gitti. Ancak inatla oradan ayrılmayı reddeden bir grup yaratık vardı.

Wintlorian cinsi mor göğüslü papağandan dünyada yalnızca on dokuz tane kalmıştı ve neredeyse tamamı Wintlorian yağmur ormanlarında yaşıyordu. Kendi varoluşları hakkında endişelenmeleri gerektiği hâlde, sürekli olarak şarkı söylemek veya bir moda şovu düzenlemek için fırsat arayan, gürültücü ve son derece mantıksız kuşlardı.

Tam da o gün, papağanlar o haftaki üçüncü şölenlerini kutlamak üzere içi boş ağaçların en büyüğünde toplanmışlardı. İlk şölen, Kraliçe'nin en sevdiği corgi cinsi köpeğinin buçuk yaş doğum gününü kutlamak için verilmiş; ikincisi ise papağanlardan birinin tüm öğleden sonra aradığı ipi nihayet bulmasını kutlamak için düzenlenmişti. Ancak bu üçüncü şölenin gerçekten de çok özel bir ziyafet olacağı kesin gibiydi.

Her papağan en şık tüylerine bürünmüştü. Hepsi birbirleri için yumurta biçimli leziz yemekler hazırlıyor ve şakımalarının sesi şimdiden bazılarının “yaygara” olarak tanımladığı bir düzeye yaklaşıyordu. Mortimer adında genç bir erkek papağan, ağacın tepesine “EVİNE HOŞ GELDİN CLAUDETTE” yazan bir pankart asıyordu.

“Ne fevkaladenin fevkinde bir pankart bu Morty!” dedi son derece iyi giyimli yaşlı bir papağan olan Giulietta. “O şeyi asmak için yardıma ihtiyacın var mı?”

Mortimer yüzünü buruşturdu. Her şeyden önce, kendisine “Morty” demesine izin verdiği tek kişi Claudette’ti. Ayrıca, türünün her şeyi *hep birlikte* yapma saplantısından nefret ediyordu.

“Ben hallediyorum,” diye çıkıştı. “Kimsenin yardımına ihtiyacım yok.”

“Yardıma *ihtiyaç duymadığını* biliyorum,” dedi Giulietta, “ama yine de yardım almak hoş bir şey değil de ne? Hayatta sadece ihtiyacımız olan şeylere odaklansaydık, o zaman çaça gibi şeyler olmazdı ve ah, bir de yaban mersinli *cheesecake* tabii...”

Kendi harika gözlemiyle coşan Giulietta, kocaman poposunu oynatıp yaban mersinli *cheesecake* içeren bir yumurta yumurtlarken, bir çaça melodisi mırıldanmaya başladı. Yukarı uçtu ve Mortimer’ın pankartının bir ucunu tuttu.

“Bıraksana!” diye bağırdı Mortimer, pankartı çekiştirerek.

“Böyle bir şey yapmayacağım,” dedi Giulietta, aynı şekilde çekerek. “Dört pençenin iki pençeden daha iyi olduğunu her papağan bilir.”

Bu ekişme sürüp gitti; Giulietta yardım etmeye kararlıydı, Mortimer ise bunu kabul etmemeye daha da kararlıydı... Ta ki sonunda pankart ortadan yırtılana kadar.

“Hay aksicik,” dedi Giulietta.

“Hay aksicik mi?!” dedi öfkeyle Mortimer. “Claudette için her şey kusursuz olsun diye bütün hafta bununla uğraştım ve sen onu mahvettin, seni mızımız ahmak!”

Giulietta’nın gözleri mor yaşlarla doldu. Ormanda böyle düşmanca sözler duymaya alışkın değildi çünkü Wintlorianların normalde birbirlerine ve çevrelerindeki dünyaya karşı nazik davranması gerekiyordu.

“--özür dilerim M-M-Morty,” diye kekeledi. “Daha d-d-dikkatli olmalıydım.”

Mortimer, “Asıl en baştan beni rahatsız etmemeliydin,” dedi. “şimdi git ve bir başkasının hayatını zindana evir.”

Giulietta mor gözyaşları yağdırarak ağacın dibine doğru kanat ırdı. Mortimer, artık üzerinde sadece GELDİN CLAUDETTE yazan pankartın büyük parçasını ağaca astı.

Pankartı mahveden Giulietta olmasına rağmen, ona davranış biçimi yüzünden kendini suçlu hissettiğini fark edince öfkelendi. Claudette’in oraya varınca ona özür dileteceğini biliyordu, bu yüzden isteksizce o da ağacın dibine uçtu.

İçi boş ağaç gövdesinde, her kuşun en sevdiği papağanın dönüşüyle ilgili neşeli ezgiler söyleyip dans ettiği bir mor karmaşası hâkimdi. Claudette'in tüylerinin enfes kabarıklığı, sesinin bala bulanmış ipeksiliği ve tanıştığı herkeşe gösterdiği nezaket hakkında şakıyorlardı. Sol gözündeki ışıltıya adanmış bir dize bile vardı.

Mortimer, türünün geri kalanının aksine şöenlere düşkün değildi. Genellikle onlardan kaçınmak için bahaneler uydururdu ve Claudette'e duyduğu sevgiden dolayı o gün için bir istisna yapmıştı. Aslında, ormandaki tüm papağanlar arasında Claudette'i en çok seven büyük olasılıkla Mortimer'dı. Ailesi ganimet avcılar tarafından öldüröldükten sonra ona Claudette annelik etmişti.

Mortimer şakıyan veya dans eden bir papağan olsaydı, ağacın geri kalanını gözyaşlarına boğacak bir dize söyleyebilirdi. Claudette'in hatırı için şakıyabileceğini düşündü. İsteksizce ve çok hafifçe titreyerek grubun ortasına ilerledi. Ama henüz tek nota şakıyamadan ya da poposunu azıcık kıvıramadan tüm orman sarsılmaya başladı.

Ağacın önündeki toprakta bir su birikintisi belirdi. İlk başta, yağmurlu bir günün ardından kaldırımda veya özellikle hararetli bir yakan top oyunundan sonra bir spor

salonunda görebileceğin türden normal bir su birikintisi gibi görünüyordu. Ama sonra su, sıçramaya ve tıslamaya başladı.

“Geliyor!” dedi Mortimer heyecanla. “Claudette her an burada olabilir!”

Son birkaç haftadır Claudette, ajanları su birikintisi geçitleri aracılığıyla seyahat eden gizli bir örgüt olan **Dünya Organizasyonu Rezil Rüsvaları İzole Sendikası**’nın (yani kısaca D.O.R.R.İ.S.) gözetimindeydi. Papağanların hiçbirisi, Claudette’in neden D.O.R.R.İ.S. tarafından bakılması gerektiğinden tam olarak emin olmasa da onu görecekları için hepsi çok heyecanlıydı. Mortimer tüylerini kabartıp düzeltirken, diğerkleri de Claudette’in şarkısını giderek his-terikleşen bir şiddetle söylüyordu.

Su birikintisinden, DORRİSLER olarak da bilinen biri insan, diğeri insansı ve sonuncusu hiç mi hiç insan olmayan üç DORRİS ajanı fıskırdı. Her biri, görünüşleri kadar çeşitli silahlarla donanmıştı.

“Buradaki en yüksek rütbeli papağan kim? DORRİS’in baş ajanı Bay Nicholas Nickle’dan özel bir mesajım var,” dedi lazer silahlı tatlı dilli bir insan olan Ajan Hughie.

“Wintlora’da rütbe sistemi yoktur,” diye yanıtladı papağanlardan biri şakıyan bir sesle. “Her insan, papağan ve kurbağa bu ormanda eşit şekilde yaşar.”

Deri yerine turuncu pulları olan insansı bir ajan olan Ajan Louie, “Bu kesinlikle kabul edilemez,” dedi. “Sorumlu biri olmalı. Hepinizle aynı anda sohbet edemeyiz.”

“Neden olmasın? Biz Wintlorialılar hoş sohbetizdir. Herhangi bir konudan bahsedin ve görün, sizi hayal kı-

rıklığına uğratmayacağımıza söz veriyorum,” diye yanıtladı farklı bir papağan.

“Bize... Bir lider... Adı verin,” diye tısladı, kaktüsün teki büyük bir keseli sıçana âşık olursa olabileceklerin bir sonucu gibi görünen Ajan Stewie. “Aksi taktirde Claudette’i bu konuma getiremeyeceğiz.”

“Sorumlu benim,” dedi Mortimer öne çıkarak. “Şimdi bize Claudette’i verin.”

Diğer papağanlardan mırıltılar yükseldi. Kimse yüksek sesle dile getirmese de hepsi eğer bir liderleri olsaydı, bunun kesinlikle Mortimer olmayacağı konusunda hemfikirli.

Ajan Hughie eğildi, genç papağanla burun buruna geldi. “Adın, rütben ve mesleğin ne?”

Mortimer, “Seni ilgilendirmez, seni ilgilendirmez ve seni ilgilendirmez,” diye yanıtladı. “Claudette nerede?”

Ajan Hughie’nin işaret verdiği Ajan Louie, Mortimer’a anlaşılmas bir tıbbi tablo gösterdi. Ajan Stewie ise tuhaf bir telsiz koordinatlar tısladı.

“Bay Nickle, Claudette’in durumu hakkında sizi uyar-mamız gerektiğini düşündü çünkü onun gerçeği sakladığını biliyoruz,” dedi Ajan Hughie. “Claudette sizi endişelendirmek istemedi.”

Sayfaları çevirirken dikkatli olun.

BU KİTAP SİZİ ISIRABİLİR.

Ébenezer Tweezer'i 511 yıl boyunca sömüren ve Bethany'yı iki kez yemeye çalışan canavar, nihayet hapsedilmişti. Ama çok geçmeden dünyanın en içten pazarlıklı canavarı kafesinden çıkıp Ébenezer'in tavan arasına geri dönmenin bir yolunu buldu.

Fakat canavarda bir tuhaflık vardı. Herkese "kanka"sı gibi davranıyor ve mahalledekilere harika hediyeler kusup duruyordu. Bu, aşırı derecede şüphe uyandırıcı ve dahası mide bulandırıcıydı. Herhangi bir yaratığın bu kadar değişmesi mümkün olabilir miydi? Yani bir canavarın iyi ve nazik olması?..

Serideki Diğer Kitaplar

